

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSR *Magdalena Szymańska – Demska*

Protokolant *Ewelina Grądzka*

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) *Spółki Akcyjnej we W.*

przeciwko (...) *Spółce Akcyjnej w W.*

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 3.505,93 zł (trzy tysiące pięćset pięć złotych 93/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi :

- od kwoty 3.198,43 zł od dnia 11 października 2015 r.

- od kwoty 307,50 zł od dnia 10 marca 2016 r.

II. oddala dalej idące powództwo w zakresie odsetek ustawowych,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.352,00 zł (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt dwa złote 63/100) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł (tysiąc dwieście złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.505,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3.198,43 zł od dnia 10 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 307,50 zł od dnia 22 stycznia 2016 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 09 września 2015 r. doszło do zdarzenia w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki R. o nr. rej (...), a sprawca szkody objęty był ochroną ubezpieczeniową pozwanego. W toku likwidacji szkody pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 8.093,24 zł. Powód nabył wierzytelność w wyniku kolejnych umów cesji. Przeprowadzona na jego zlecenie prywatna opinia wykazała, że odszkodowanie zostało zaniżone o kwotę 3.198,43 zł. Powód dochodzi ponadto kosztów sporządzenia opinii technicznej w kwocie 307,50 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania. Przyznał, że jako ubezpieczyciel ponosi co do zasady odpowiedzialność za skutki wypadku z dnia 10 września 2015r., niemniej poszkodowany nie udokumentował poniesionych kosztów naprawy, wobec czego przyznane zostało odszkodowanie kosztorysowe w wysokości 8.093,25 zł. Pozwany zakwestionował przy tym zasadność roszczenia o zapłatę kosztów opinii prywatnej na kwotę 307,50 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 09 września 2015 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...), nr rej. (...) będący własnością M. B..

Pozwany udzielał ochrony ubezpieczeniowej z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia.

Bezsporne.

W toku postępowania likwidującego szkodę pozwany ustalił przeciętny koszt naprawy pojazdu marki R. (...) na kwotę 8.093,25 zł brutto przy użyciu oryginalnych części producenta pojazdu R.. Wskazana kwota obejmowała części zamienne – 5.246,15 zł, materiał lakierniczy – 1.695,94zł, prace blacharskie 554,48 zł (przy stawce 49,00 zł za 1 rbg), prace lakiernicze 560,51 zł (przy stawce 49,00 zł za 1 rbg) oraz koszt materiałów dodatkowych 36,16 zł.

Dowód : analiza kosztów naprawy k. 48

Pozwany wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 8.093,25 zł

Bezsporne.

Powód zlecił wykonanie wyceny kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki R. (...). Zgodnie ze sporządzoną kalkulacją koszt naprawy samochodu określono na kwotę 11.291,67 zł. Wskazana kwota obejmowała : części zamienne – 5.692,01 zł, lakierowanie –2.398,21 zł, robocizna - 1.010,00 zł, koszty dodatkowe – 80,00 zł.

Dowód : kalkulacja naprawy nr (...) k. 20 – 25.

Z tytułu sporządzenia kalkulacji powód poniósł koszt w wysokości 307,50 zł.

Dowód : faktura VAT (...) k. 26.

W dniu 20 października 2015 r. poszkodowany M. B. przełał na rzecz R. G. prowadzącego (...) w S. pozostałą część wierzytelności pieniężnej wynikającą ze szkody z dnia 09 września 2015 r. w pojeździe R. o nr. rej. (...).

Dowód : umowa cesji praw nr (...) k. 15 - 16.

Pismem z dnia 20 października 2015 r. M. B. powiadomił (...) SA w W. o sprzedaży wierzytelności na rzecz (...) w S..

Dowód : pismo z dnia 20.10.2015 r. k. 18.

W dniu 21 grudnia 2015 r. R. G. zbył na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. wszelkie wierzytelności jakie przysługiwały mu względem (...) SA oraz sprawcy zdarzenia tytułem odszkodowania z OC w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 09.09.2015 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. o numerze rejestracyjnym (...).

Dowód : umowa przeniesienia wierzytelności z dnia 21.12.2015 r. k. 13 -14.

Pismem z dnia 21 grudnia 2015 r. zbywca wierzytelności R. G. powiadomił (...) SA o przeniesieniu wierzytelności.

Dowód : pismo z dnia 21.12.2015 r. k. 17.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2015 r. (...) Sp. z o.o. w L. zbył na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. wszelkie wierzytelności, jakie przysługiwały mu z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych od (...) SA w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 09 września 2015 r.

Dowód : umowa przelewu wierzytelności nr (...) k. 10 – 11.

Pismem z dnia 22 grudnia 2015 r. (...) SP. z o.o. w L. poinformowała (...) SA w W. o przeniesieniu na rzecz (...) SA we W. wiarytelności wynikające ze szkody komunikacyjnej z dnia 09.09.2015 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. o nr. rej. (...).

Dowód : pismo z dnia 22.12.2015 r. k. 12.

Decyzją z dnia 09 października 2015 r. (...) poinformowało (...) SA o przyznaniu ogólnej kwoty odszkodowania w wysokości 8.093,24 zł

Dowód : decyzja z dnia 09.10.2015 r. k. 19.

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu R. (...) numerze rejestracyjnym (...) w technologii przewidzianej przez producenta samochodu z użyciem części oryginalnych zalecanych przez producenta, dostępnych w sieci warsztatów autoryzowanych przez zalecanych przez producenta samochodu i średniej stawki roboczogodziny mającej zastosowanie w warsztatach rzemieślniczych wynosi 11.501,69 zł (brutto). Naprawa taka obejmuje robocizną w wysokości 990,00 zł, koszty dodatkowe 60,50 zł, lakierowanie 2.308,81 zł, części zamienne 5.992,16 zł (przy stawkach : 100,00 zł za 1 rbg w przypadku prac blacharsko – mechanicznych oraz 100,00 zł za 1 rbg przy pracach lakierniczych).

Równocześnie brak jest możliwości zastosowania przy naprawie pojazdu części Q z uwagi an na to, że zakwalifikowane do wymiany części nie występują w jakości Q

Dowód : opinia biegłego sądowego k. 70 – 85.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje :

Powództwo okazało się uzasadnione.

Stan faktyczny sprawy został ustalony na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów, których rzetelność nie była podważana przez żadną ze stron. Sąd, zgodnie z wnioskiem stron, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Przedstawiona przez biegłego opinia odpowiada wyczerpująco na pytania Sądu, jest rzetelna i spójna. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do jej treści, stąd Sąd przyjął jej wnioski jako element stanu faktycznego.

W tym miejscu należy odnieść się także do zarzutu pozwanej wyrażonego w odpowiedzi na pozew w świetle którego pozew nie czynił zadość wymogom art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. i wobec tego winien być zwrócony celem uzupełnienia braków. Stosownie do tego przepisu pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać informację, czy strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, a w przypadku gdy takich prób nie podjęto, wyjaśnienie przyczyn ich niepodjęcia. Jak wynika z twierdzeń pozwu pozwany prowadził postępowanie likwidujące szkodę, doręczył powodowi odpis swojej decyzji o wysokości przyznanego odszkodowania (k. 19). Zdaniem Sądu powyższe okoliczności są wystarczającym dowodem na okoliczność podjętej przez strony próby pozasądowego rozwiązania sporu, spełniającym przy tym wymóg powołanego przepisu.

Powód jest ostatecznym nabywcą wiarytelności (art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c.) wobec pozwanego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej szkody komunikacyjnej z dnia 09 września 2015 r., co wykazał przedkładając kolejne umowy cesji wiarytelności. Umowy te określają wiarytelność w sposób umożliwiający jej identyfikację. Pozwany w odpowiedzi na pozew przyznał z kolei, że jako ubezpieczyciel ponosi co do zasady odpowiedzialność za skutki zdarzenia z którego powód wywodzi swej roszczenie.

W sprawie sporna okazała się wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Stosownie do art. 436 § 2 k.c., w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody ich posiadacze mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód na zasadach ogólnych. Oznacza to,

że odpowiedzialność za skutki takiego zdarzenia oparta jest na zasadzie winy i przepisie art. 415 k.c. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Ubezpieczeniem tym jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu o czym stanowi art. 35 cyt. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Z kolei w myśl art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła

Powód swoje żądanie opierał na zasadzie pełnej kompensaty szkody obejmującej celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Kwestionował tym samym wysokość odszkodowania przyznaną w toku likwidacji szkody uznając ją za zaniżoną o 3.198,43 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany z kolei twierdził, że pozwany nie udokumentował poniesionych kosztów naprawy, wobec czego wypłacono odszkodowanie kosztorysowe, uwzględniające części zamienne o symbolu Q.

Odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia powodującego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą wartości szkody. Wysokość tej szkody należy obliczać na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych kosztów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów materiału i robocizny według cen z daty ich ustalenia z uwzględnieniem faktycznego zakresu i sposobu naprawy (vide: wyrok Sądu Najwyższego V CKN 908/00, LEX Nr 54365).

Uzasadnione koszty naprawy obejmowały koszty robocizny mechanika i lakiernika w stawce 100,00 zł za roboczogodzinę, a także zakupu części zamiennych, materiału lakierniczego i elementów dodatkowych (normalia). Wartość naprawy wykonanej w powyższy sposób należało ustalić – w ślad za wnioskami opinii biegłego – na kwotę 11.501,69 zł brutto. Żadna ze stron nie zakwestionowała wniosków wynikających z tej opinii.

Stosownie do art. 363 § 2 k.c. poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Poszkodowany może te roszczenia kierować bezpośrednio do ubezpieczyciela, który odpowiada w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Z przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika natomiast, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela może polegać tylko na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (vide : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112).

Jak wynika z opinii biegłego, której pozwany nie kwestionował, zakwalifikowane do wymiany w pojeździe R. (...) części, nie występują w jakości Q. Stąd też nie było podstaw, aby rozważać zasadność ustalenia kosztów naprawy przy uwzględnieniu tych właśnie części. Pozwany nie wykazał też, że zakres naprawy wynikający z opinii biegłego doprowadzi do wzrostu wartości uszkodzonego pojazdu, stąd Sąd uznał żądanie za uzasadnione.

W związku z tym, że pozwany w toku likwidacji szkody wypłacił już część należnego odszkodowania ustalone koszty naprawy pojazdu marki R. (...) należało pomniejszyć o świadczenie już spełnione (11.501,69 zł – 8.093,24 zł = 3.408,45 zł). Z uwagi na to, że roszczenie powoda w zakresie kosztów naprawy pojazdu odpowiadało kwocie 3.198,43 zł, zaś Sąd nie może wyrokować ponad żądanie (art. 321 §1 k.p.c.) orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Powód, celem ustalenia rzeczywistej wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu zlecił sporządzenie ekspertyzy, którą dołączył do pozwu. Przeprowadzony przez Sąd dowód z opinii biegłego potwierdził zasadność żądania wskazanego w pozwie, a opartego na kalkulacji naprawy powoda. Oznacza to, że koszty jej porządzenia stanowią element należnego mu odszkodowania. Konieczność jej sporządzenia pozostaje w bezpośrednim związku ze zdarzeniem powodującym szkodę. W związku z powyższym Sąd uznał za zasadne roszczenie o zwrot tych kosztów wynoszących 307,50 zł.

Fakt wyłożenia takiej kwoty powód wykazał za pomocą faktury wystawionej przez rzeczoznawcę (k. 26). Jak trafnie wskazuje w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy, wydatki związane z prywatną ekspertyzą mogą, w niektórych sytuacjach, być objęte odszkodowaniem. Przykładowo, w uzasadnieniu uchwały z 18.05.2004 r. (vide : III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że „ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody”. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 30.02.2002 r. (vide : V CKN 908/00, Lex nr 54365) podkreślając, że ocena, czy koszty ekspertyzy powypadkowej poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym mieszczą się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego winna być dokonywana na podstawie konkretnych okoliczności sprawy, a w szczególności po dokonaniu oceny, czy poniesienie tego wydatku było obiektywnie uzasadnione i konieczne.

Zdaniem Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie zachodziły podstawy do wyliczenia kosztów prywatnej ekspertyzy do należnego odszkodowania. Ubezpieczyciel dysponował danymi niezbędnymi do oszacowania wysokości należnego świadczenia – na co wskazuje analiza kosztów naprawy – a zatem nie zachodziły przeszkody, aby prawidłowo wyliczył wysokość odszkodowania w trakcie likwidacji szkody.

Sąd uznał wobec tego, że koszt prywatnej ekspertyzy może być w tej sytuacji uwzględniony w odszkodowaniu. Bez zlecenia tej wyceny powód nie miał bowiem możliwości zweryfikowania wyceny ubezpieczyciela - nie dysponuje on bowiem wiadomościami specjalnymi. Nie miał też obowiązku przeprowadzić naprawy pojazdu, zatem nie mógł w ten sposób zweryfikować rzeczywistej wartości szkody. Sporządzenie prywatnej wyceny było w zasadzie jedyną powodowi dostępną możliwością ustalenia, czy wycena ubezpieczyciela jest poprawna.

Łączna wysokość uzasadnionego roszczenia powoda wynosiła zatem 3.505,93zł.

Od zasądzonych kwot przysługiwały powodowi także odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. W myśl 14 ust. 1 i 2 cyt. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, przy czym gdyby wyjaśnienie w tym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. Jak wynika z akt sprawy (decyzji z dnia 09 października 2015 r.) szkoda została zgłoszona w dniu 10 września 2015 r. a zatem od tej daty należy liczyć 30 dniowy ustawowy termin do spełnienia świadczenia ubezpieczeniowego. Tym samym przypadał on w dniu 10 października 2015 r., zatem żądanie zasądzenia odsetek było uzasadnione od dnia 11 października 2015, a nie jak żądał powód od dnia 10 października 2014 r.

Odsetki od kwoty 307,50 zł przysługują powodowi od dnia następnego po upływie 30 dniowego terminu liczonego od wezwania pozwanego do ich zapłaty. Powód domagała się odsetek od dnia wniesienia pozwu, przy czym w ocenie Sądu bieg 30dniowego terminu powinien rozpocząć swój bieg od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, co miało miejsce w dniu 08 lutego 2016 r. Tym samym o ustawowych odsetkach od tej kwoty orzeczono od dnia 10 marca 2016 r.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił dalej idące powództwo co do ustawowych odsetek.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Powód uległ w nieznacznym zakresie tj. tylko co do roszczenia odsetkowego, co uzasadniało obciążenie pozwanego kosztami w pełnej wysokości.

Na koszty te składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 176,00 zł, kwota 959,63 zł, która została poniesiona na wynagrodzenie biegłego sądowego (powód wpłacił zaliczkę w wysokości 1.000,00 zł), koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości jednokrotności stawki minimalnej 1.200,00 zł zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800). Równocześnie wyjaśnić należy, że niewykorzystana część zaliczki zostanie powodowi zwrócona z urzędu (tj. kwota 40,37 zł).

Należy przy tym wskazać, że w ocenie Sądu uzasadnionym jest zwrot opłaty skarbowej udzielonej od jednego pełnomocnictwa skoro do celowych kosztów dochodzeni należności zalicza się koszty związane z występowaniem jednego pełnomocnika. Mimo zgłoszonego żądania Sąd nie uwzględnił wniosku o przyznanie powodowi kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej, uznając że nie przemawia za tym stopień skomplikowania sprawy.